

VII. Illud tamen eē cognitum debeat: quod omni musicae consonantiae aut duplici aut triplici aut quadrupla aut infē qualtera aut infē quatercia proportione consistant, et uocabitur quide
 quae innumeris sequitur tria dicitur seron insonis; quae innumeris seqqualtera diapente appellat
 inuocibus; quae uero inproportionib; dupla est diapason in consonantibus. Impla uero diapente
 ad diapason
 quando xii
 ac diapason; quadrupla autem bis diapason; & nunquamdem uniuersaliter atq; indiscrēte
 dicitur sit; posterius uero omni ratio pportionu lucebit.

que e una p se e sonantia
 ex duab; ea postea que sit
 cu ad diapason addit organu
 superius quinto loco & ipsa
 uox cu pri ma grauissima
 coparata tripla ad ea
 e aut xii uox ad prima

VIII. Quid sit sonus. Quid inter uallum. Quid concinentia.
 Sonus igitur est uocis casus. emmelet id ē aptus melo in unam intentionem; Sonum uero
 non generalem nunc uolumus definire sed eum qui pcedit pringos dicitur a similitudine lo
 quendi id ē φ ο ε γ γ ε ο ε λ ι Inter uallum uero est sonacuti grauisq; distantia
 Consonantia e acutiori grauisq; mixtura suauiter uniformiterq; aurib; accidens; Dissonan
 tia uero e duoru sonoru sibima p mixtoru adaurem ueniens aspera atq; inuocunda percussio
 Nam dum sibima miseri nolunt & quodam modo inter se uterq; nititur peruenire cumq;
 alter alteri officit ad sensum insuauiter uterq; transmittit. Non omne iudicium
 dan dum esse sensibus sed am plius ratione credendū in quodese
 suum fallat.

Sed de his ita proponimus ut non omne iudicium sensibus demus; quāquā a sensu aurium huius
 se arat sumatur omne principium; Nam si nullus eē auditus nulla omnino disputatio
 de uocibus extitisset; Sed principium quodam modo & quasi admonitionis iucem tenet auditus
 postrema uero pfectio agnitionisq; uis in ratione consistit. Quae certis regulis sese tenens
 nullo unquā errore plabitur; nam quid dicitur dicendum e de errore sensuum quando nec omnibus
 eadem sentendi uis eadem homini semp aequalis e. Frustra autē uario iudicio quisquā comitā
 quod ueraciter affectat inquirere. Idcirco pythagorici medio quodam ferunt tenere. Nam nec om
 ne iudicium dedunt aurib; & quaedam tam ab eis non nisi aurib; explorantur; Ipsas enim consonan
 tias aurem uocantur; quib; a inter se distantibus consonantiae differunt. Idcirco non aurib; qua
 rum sunt obtusa iudicia sed regulis rationiq; permittunt ut quasi oboediens quidam famulus
 q; sit sensus iudex uero atq; imperans ratio; Nam licet omnium pene artium atque
 ipsius uis momenta sensuum occasione producta sint pullum tamen in his iudici certum nulla
 uari e comprehensio. Barbarum rationis abscedat; Ipsa enim sensibus aequae maximis minimisq;
 corrumpitur; Nam neque minima sentire ppter ipsoru sensibiliu paruitate potest & maiorib;
 saepe confunditur ut inuocib; Quasi minimis sint difficiliter captata auditus sicut maxime
 ipsius sensus mentione surdescit.

nisi sens esse nulla aut reperi e posse
 qd certu rulo qda uocis qda aurib; alia
 uarib; telactum siue uocem eferre dicitur
 sup hoc autem ratio qm uocem disponat pot

QUEM AD MODUM PYTHAGORAS PROPORTIONES
 CONSONANTIALIARUM INUESTIGAUERIT